Ч. 20. (191) Львів, неділя, дня 23. січня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна газета.

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих територіях 4 коп.

Виходить що дня рано.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ піврок у	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ піврок у	12.— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламациї вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово" продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руська 3.

Ціна оголошень:

За оголошення числимо за одношпальтову стрічку або її місце 20 сот. Надіслане 50 сот. за стрічку, а в оповістках 40 сот., в редакційній части 60 сот. Повідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Уніятська церков на здобутих українських землях.

Справа релігії і віроісповіданя на зайнятих союзними військами територіях заселених українським народом не заінтересувала нашого громадянства в такій мірі, на яку вона заслуговує. Сям і там лише піднесеть ся голос „вопіючого в пустиві", — та реальної роботи поки що не слідно ніякої. А міжтим справа приверненя унії на українських землях, що стогнали доси під російським політичним та релігійним ярмом є для нашого народа перворядної ваги та значіня. Справа ся є тим пильнійша, що звернули на неї увагу польські круги, які в справі унії зайняли недвозначне становиско. „Gazeta lubelska", що виходить в Люблині помістила на тему унії та її будучої долі статю, яку передрукував львівський „Kuryer lwowski".

Завдяки революції — читаємо там — прийшов толеранційний указ. Цар був приневолений позволити переслідуваним опірним повернути до римської церкви. Відтак слідувала невдача російських військ, зайнятє королївства; австрійське правительство не признало вилученя Холмщини. Здавалось, що по тілки жертвах сердечної крови та тяжких душевних мук, свята холмська земля відітхне свобідно, вільна від незгодин та релігійного гнету.

Тимчасом над тою нещасною, знищеною Москалями країною зависла нова небезпека релігійних незгодин.

Ся небезпека походить від гр.-кат. чина О.О. Василіян. В широкім меморіялі, зверненім до Апостольської столиці та до австрійських властий, жадає сей чин ні менше ні більше тільки обовязкового переписаня на східний, себто гр.-кат. обряд всіх тих униятів, що користуючись російським толеранційним актом записались як римо-католики.

В заміну за се обіцює собі і иншим чин О.О. Василіян, що після того урядового переписаня римських католиків на східний обряд віроісповіданий галицькими Українцями, перейдуть на католицтво ті православні, що доси остають в московській схизмі.

Таке жаданє польська суспільність мусить безглядно відкинути. Зроблять се як найбільше успішно: духовенство католицьке люблинської епархії та самі католики, бувші уніяти та їх діти.

Велика подібність зовнішних форм себто обряду дала привід Москалям щоб поробити проби приверненя униятів на схизму. Та нещасна подібність обрядів стала причиною жорстоких переслідувань з російської сторони: наш римський обряд не був переслідуваний. Та подібність довела до сього, що ще й нині Москалі вважають галицьких Русинів за відступників від своєї віри. В цїли їх приверненя на схизму видали вони війну Австрії та лізли аж в Карпати, щоб і Угорських Русинів видати на поталу Евлогієви..

Та подібність вкінці є причиною, що певна часто руського духовенства в Галичині симпатизувала з Москалями більше чим з папою, та часть явно, а часто потайки попирала москвофільську агітацію.

Тепер гр. кат. чин О.О. Василіян жадає, щоб віддати українському духовенству давних униятів. Питаємось, яким правом? Чи може гр.-кат. духовенство причинилось, що сї опірні видержали в правдивій вірі? Чи се вони з нараженем на вязницю і Сибір по почах хрестили, вінчали та сповідали?

Чи пачкували вони через границю „Польський щит" та инші богослужебні книги щоб скріпити спрагнену хлопську душу?

Хотячи доказати свою запопадливість в католицькій вірі, мають О.О. Василіяни до сього гарну нагоду. Годилоб ся, щоб після сумного досвіду підчас російського наїзду постарались вони, щоб скликано провінціональний синод в Галичині та викинено московський календар зі своєї церкви, що вводячи подвійні свята є причиною таких клопотів в сільським господарстві і в галицьких школах. Тяжко, щоб руські священики погодились з польськими. Однак може вже раз схотять ся погодити з божим сонцем, тим більше, що воно з певністю не дасть ся навернути на схизму, віру та свого бігу по небі не змінить мимо наймудрійших меморіялів.

Як одначе се боже сонце не перейде на російський календар, так і холмський народ не перейде на руський галицький обряд.

Не про се боїмо ся, щоб наш люд зміняв обряд, тільки о се, щоб задля сього не робити свіжого замішаня та несупокою підчас війни.

Позаяк однак галицькому гр. кат. духовенству правдоподібно принайменше тільки, що й на наверненю нашого люду на свій обряд, залежить щоб забрати давні католицькі костели, — уважаємо нині за найважнійшу релігійну і народну справу, щоб ті костели не стояли пусткою, бо сю явну кривду нашого люду повинно ся чим скорше направити.

„Gazeta ludowa" протестує отже проти сього, що ОО. Василіяни зажадали, щоб переписано на гр. кат. обряд колишніх униятів, що маючи до вибору православє або римокатолицьку церков, перейшли до другої. Після рецепти люблинської ґазети вони мають лишитись при рим. кат. обряді. Думаємо, що про сю справу годі багато говорити. Спитаємось тільки: ради чого поляла ся неповинна кров униятів, ради чого тисячі йшли на прогнанє на Сибір? Чи перехід на рим. кат. обряд серед обставин, в яких він відбував ся, можна вважати добровільним? Уніяти маючи до вибору тільки православє та рим. кат. обряд, стоючи непохитно при католицькій церкві, мусїли змінити тільки форму. Пресія, вимушенє є правні. Стан конечности оправдує аж надто недвозначно вчинок униятів. І тому жаданє ОО. Василіян є зовсім оправдане. Колишні уніяти, а теперішні рим. кат. нині супроти усуненя безправства є й на далї униятами. Справа аж надто ясна.

За инші заміти годі й спорити. Зміна календаря, се вже наша, внутрішна справа. Жаданє скликаня дієцезяльного синоду супроти нинішних обставин в нашій церковній ієрархії що найменше невмісне.

Та в цілій тій справі одно знаменне і цінне. Вилазить як шило з мішка історична правда про польский національний еґоїзм. Не о католицьку церкву ходить Полякам, а о польську національну пропаґанду, о поширенє польського стану посїданя. Так є нині і так було все в історичній Польщі, що так залюбки позувала на толєранцію, а при всякій нагоді обезцїнювала унію уважаючи її за поміст для польських завойовницьких затій.

Та ми переконані, що на сей раз не піде так гладко. Дотичні чинники мусять зрозуміти, що тут ходить о добро католицької церкви, і не в тім річ, щоби римо-католицькій церкві, а властиво Полякам подарувати пару повітів, але ціле значінє і вага в тім, щоби на окервавленій униятськими мучениками землі привернути св. унію. Вона отворить католицькій церкві ворота на схід!

Обійстє і хата.

„Господарська часопись" пише: На перебудову наших сіл на культурнїйші хоч би вже лиш з вигляду, на практичне і догідне уладженє обійстя і на будову мурованих домиків замість дотеперішних ліпянок і дуже непрактичних деревляних хат по наших селах зачали ми звертати увагу наших хліборобських кругів вже від першого числа в першім річнику нашої часописи. Чи се придало ся до чого — не знаємо та і сумніваємо ся. Мимо того вертаємо знову до сеї справи, котра в теперішних часах, коли заносить ся на відбудову сіл на великі розміри, стала дуже важна. Може бути, що порушені тут гадки зможуть також до чогось причинити ся, хоч би лиш до того, щоби на сю тему завела ся ширша, публична дискусія, котра в інтересі загального добра була би дуже пожадана. Отже насамперед кілька слів про загальний вигляд нашого села.

Чи потреба розписувати ся о тім, як виглядають наші села? Хто був в инших краях на заході, той міг би найлїпше сказати, як дуже некультурно виглядають наші села. Пригадуємо тут лиш те, на що вже кілька разів звертали ми увагу: на те враженє, яке зробили н. пр. чеські села на наших практикантів господарських, що виїхали були до Чехії на науку; їм не могло з дива зійти, що чеські села виглядають не то зовсім инакше як наші, але навіть красше і порядніїйше як у нас міста. А щож надає селу головного характеру? Передовсім обійстя і хати, а відтак і улиці. Виходить з того, що коли би наші села мали прибрати культурнійший вигляд, то мусїла би в тій цїли настати відповідна зміна не лиш в самій будові хат і будинків, але й в уладженю та упорядкованю цілого обійстя а наконець і в упорядкованю улиць. Упорядкованє улиць належить до громади зглядно до властий повітових, котрих обовязком є подбати о поправу улиць і доріг по селах; але впорядкованєм обійстя і будовою хати та будинків господарських розпоряджає лиш сам господар і в тім як раз найбільша трудність в справі зміни дотеперішного характеру наших сіл. Самі господарі не переведуть тої зміни; треба длятого, щоби знайшли ся такі чинники, котрі би в тім напрямі впливали на господарів, піддавали їм не лиш гадки але навіть і відповідні пляни і так заохочували їх та спонукували до відповідних змін. До того надає ся як раз теперішна пора, коли вже може небавком розпічне ся відбудова погорілих і понищених місцевостий.

Отже як належало би впорядкувати при відбудові сіл поодинокі обійстя? — Так, щоби і господарі мали з них як найбільший хосен та всяку можливу вигоду і щоби они всї разом надавали селу красний вигляд та були доказом, що тут живе культурний нарід.

Що до самого обійстя, то кождий господар повинен старати ся управильнити його і впорядкувати, а міг би се зробити без великих коштів і заходів. Передовсім повинен би мати на оці, щоби обійстє не займало більше місця, як конче потреба, щоби опісля при виставленю будинків не лишались неужитки, як то часто у нас буває. Коли би треба вибирати ґрунт на обійстє, то треба вибирати такий, щоби був сухий і не виставлений на острі вітри від півночи і сходу, лиш о скілько можна на лагідні вітри від полудня і заходу. Коли би прийшлось вибирати на горбі, то треба по можности вибирати лиш полудневу сторону, а ніколи північну.

Вибравши місце на обійстє або колиб було готове з давнійших часів, треба на нім визначити місце на хату зглядно на домик і на инші будинки господарські як: стайня на рогату худобу, на корови і молодник, стайня на коні, хлів на кілька штук свиний, курник, гноївня, колешня, шопа, стодола, а крім того треба ще визначити місце на обору, на стоги зглядно на обороги і на подвірє. Всеї те розуміє ся після величини господарства і після фінансової можности господаря.

(Далі буде.)

Урядові воєнні звідомленя.

З ГОЛОВНОЇ ТУРЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

Кавказький фронт.

Вчера не було визначнійшого руху з виїмком, що менше більше 1 полк російської кінноти, що хотів приблизити ся до наших становиск, змушено протинаступом подати ся в зад.

Дарданельський фронт.

Один кружляк і один ворожий монітор дали пару вистрілів на околицю Sedilburn-y i Sedilbahr-y.

Наша артилєрия приневолила їх до відвороту. Впрочім нічого нового.

Европейська війна.

Початок наступу на Солунь?

ВІДЕНЬ, 20. січня. (Пр. деп.). „Mittagszeitung“ доносить з Букарешту:

По вісткам, які сюда дійшли, осередні держави розпочали вже акцію против військ почвірного порозуміня, які находять ся на грецькій области.

Воєнні кроки розпочато обстрілюванєм з тяжких армат. Канонада триває вже два дні. Над грецькою границею уставлено велике число тяжкої артилєрії.

Після капітуляції Чорногори.

Микита полонений? — Анґлійська преса про капітуляцію.

РОТЕРДАМ, 20. січня. (Прив. депеша). „Exchange Telegraph“ доносить з Риму, що там надійшла з Чорногори телєґрафом без дроту вість, що з Ґрабово повіває біла хоругов та, що там король Микола передав австро-угорському ґенералови Кевешови свій меч.

ЛЬОНДОН. Бюро Райтера доносить з Риму, що там панує пересвідченє, що Чорногора вже перед двома місяцями заключила була умову з австро-угорською монархією і лише позірно ставила опір (В донесеню тім нема ні слова правди. ц. к. Кореспонденційне бюро).

ЛЬОНДОН. „Morningpost“ пише: Капітуляція Чорногори дає цілком природно осередним державам причину до радости. Хоробрий чорногорський нарід мав до вибору пораженє або капітуляцію. Його союзники жалують, що Чорногора мусїла піддати ся. Але ся капітуляція не має такого політичного значіння, яке приписують йому осередні держави. Здобутє гори Ловчен має для Австрії велике значінє, в наслідок чого може вона пристань Котаро скріпити і розширити, а на будуче може вона стати могучою підставою для австрійської фльоти. Але значінє се значно маліє супроти обсадженя Вальони і Корфу союзниками, в наслідок чого доступ до адрійського моря замкнений. Рівнож морська могучість Італії буде все загрожувати Австро-Угорщині.

„Daily Telegraph“ заявляє, що радість в Берліні, Відни і Будапешті зникне з хвилею коли тамошні народи довідають ся, коли покінчить ся війна. Чорногору очікує будучність меньше гарна від її минувшини. Опісля ся часопись використує нагоду промовити за скорим полагодженєм білю про військову службу.

Греція відкидає жаданя почвірного порозуміня.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ. 20 січня. (Приватна депеша). Ту потверджує ся вістка, що почвірне порозуміне вручило грецькому правительству 24-годинний ультимат до виставленя пашпортів для заступників осередних держав. Як довідуємо ся, грецьке правительство відкинуло сї жаданя. Дальших вістий нема.

Житє в Чернівцях.

ҐРАЦ 20 січня:

Ґрацька „Tagepost“ доносить з Черновець: Чернівці є нині без сумніву найдивнійшим містом в Монархії. Майже на самім фронті положене зжило ся воно з війною так, що вона стала ся для него чимсь буденним; що пару годин оповіщує ся на будинку головної почти воєнні звідомленя, що подають звіти про хвилеве воєнне положенє. Не видко нігде страху ані навіть тіни журби. Банки та склепи отворені, ювилєри мають добрі торги, по каварнях грають капелї а наука по всіх школах відбуває ся, як звичайно. Кіна отворені до 9 год. вечером. Чернівці є тепер правдоподібно найтаншим містом в монархії, бо можна там богато споживчих артикулів купити низше максимальної ціни.

З засідань парляментів.

Угорський парлямент.

Відшкодованя за воєнні чинитьби. — Новий міністер Хорватії.

БУДАПЕШТ (Ткб.). На вчерашнім засіданю сойму міністер гонведів Hazai вніс законопроект в справі мирового полагоджуваня зголошень о виплату відшкодовань за воєнні чинитьби. Законопроект дає міністрови гонведів власть видавати в дорозі розпоряджень зарядженя, щоби зголошеня о виплату за воєнні чинитьби в деяких случаях полагоджувано мирово, на Угорщині муніціпальні, а в Хорватії краєві комісії, які будуть установлені. Претенсий полагоджених мировою дорогою не можна буде пізнійше зголошувати. В мотивах сказано, що на полагодженє величезного числа зголошених претенсий о виплату відшкодованя за воєнні чинитьби треба би довшого часу так, що треба було конче оглянути ся за способами, які улекшили би та приспішили би полагодженє сих претенсий мировою дорогою.

БУДАПЕШТ. На вчерашнім засїданю сойму президент міністрів повідомив палату, що цісар звільнив міністра Хорватії ґр. Теодора Pijacevicsa зі становиска міністра Хорватії та іменував міністром Хорватії старшого жупана комітату Syrmia Емерика Hiceghoti-я.

Анґлійський парлямент.

Справа Чорногори.

ЛЬОНДОН 20 січня. Низша палата. Leperar Wood порушує справу Сербії та Чорногори і запитує, чи в політиці правительства в наслідок послідних подій не наступила яка зміна. Asquit відповів, що в правительственній політиці не буде жадних змін та покликав ся на свою заяву з дна 2 падолиста 1915 р. при якій правительство строго стоїть.

По чотирогодинній дискусії покінчено наради над поодинокими точками білю про військову службу.

В Чорногорі.

Цетинія — се не занедбане та без симетрії збудоване місто. Воно має широкі улиці, в романтичнім положеню на височині, з якої видно гору Ловчен. Всюди порядок і чистота. Мало слідна в Цетинії нужда. Населенє відносить ся до австрійських військ прихильно, з упередженою чемністю готове до прислуг; воно добровільно зносить своє оружє. Люди йдуть на перегони в чемности, та супроважають офіцирів і жовнірів по улицях. Майже не мається вражіня, що се ворожий край, між населенєм і військом панує повна згода всюди супокій. Все яснійше виявляєть ся тут, що властивий ворог є де-инде. Перед державними будинками стоять наші сторожі, однак тілки ізза припису, бо тут нема зовсім підстави до побоюваня.

В арсеналі застали ми велику добичу. Тут все було уложено в найбільшім порядку: новочасні машинові кріси, патрони, лежать готові; на подвірю арсеналу новітні армати. Вони вкриті грубим снігом так, що часто годі відчитати марку.

Одноповерховий конак є доволі скромний та безпретенсіональний. В середині все ненарушене і та в комплеті. Ми застали в спальні рушник на столі, а ліжко було не застелене. В кабінеті короля Миколи стоїть велике бюрко з кріслом. По правому боці в куті висить патент для короля як властителя одного австро-угорського полку. В куті на другому малому столику візитовий білет нашого Цісаря. Стіни прикрашені оружєм. В престольній салї на стінах мала ґалєрія образів, між ними портрет цісаря Франц Йосифа та цісаревої Єлисавети з молодечих літ, Наполеона, Олександра III. та більша скількість портретів італійської королївської пари.

* *

Король Микола просить мира. Сімдесять пятилітний дід, що як 19 літний молодець вступив на престол, після важких пережитих пригод житя, здасть ся на ласку і неласку противника. Більше чим 50 літ минуло, як в Чорногору війшли побіді турецькі війська. З певностю думає нині старик про минувші бої які сам оспівував в піснях, що ще й нині наводять на нього важкі спомини. З вікна палати в Цетинії глядів король що днини на вежу, табію, на которої острих штабах висїли колись як воєнна добича відрубані голови турецьких жовнірів. Недалеко вежі є народний банк Чорногори, не більший чим звичайна трафіка. Майно банку становили тілки мідяки; почавши від 1 корони в гору обовязувала австрійська монета.

Король Микола був дуже радий гостям-чужинцям, що приїздили до Цетинї. Він приймав їх в своїй робітні, котрої стіни були забиті старинною збруєю; тут в гарній оправі був цілий комплет його творів. Король гостив чорною кавою та циґарами — як впрочім се в звичаю на Балканї, — а коли гість собі хвалив запашний дим — дістав в дарунку пачку ясної албанської табаки. Король з великою зручністю говорить німецькою, французькою та італійською мовою; в розмові від реченя сказаного по німецьки переходить він до італійського та французького. Здавалось, що се мішанє трьох мов робить королеви приємність та вдоволенє; він тим хотів гостеви наче зазначити знанє західно-европейської культури. Згадував він залюбки про часи, як був на науці в парискій „College Louis Le Grand“ про пригоди, подорожи та про лови на медведів. Здивовано глядить чужинець на сильну поставу короля вдягнену в чорногорську народню ношу з киндзалом та срібним пістолєтом за гарним поясом, що стоїть в такій яркій суперечности з модерним бюрком при котрім він сидить, балакаючи на европейських мовах.

В народні свята говорив король радо крізь відчинене вікно до мушин, що збирались на площі перед палатою. Радо промовляв він до народа також з бальконку театру. Се малий, цеглявої краски театрик з льожами та ґалєрією на 100 осіб. Тут відбувались представленя тілки в мясниці але зате два рази в день. Сполудне уставлювано на паркетовій долівці низькі шкільні лавки а на середині сцени зелений стіл. Засїданє скупщини може вже розпочинатись. Вечером вигляд вже змінений: на сцені дійсні драми, з яких звенить поезія, наче збруя об камінь; актори та акторки без шминок та пудру виступають на сцену в народній ноші. Король Микола був сам автором тих творів, він сам був своїм придворним драматурґом. Сам назначував та сам виплачував премії поетам та драматичним авторам. Найславнійша його драма, се: „Королева Балкану“, присвячена чорногорському жіноцтву. Останнім його твором перед війною був гимн любови, який німецький посол в Цетині Єкард на прошенє короля переклав на німецьку мову. Богато там великих слів про любов, що під звуки боєвих сурмів не знає ніякої ріжниці між скиптром і короною.

Радо глядів король скрізь вікно на три цетинські полки піхоти, як переходили улицями. В тих найліпших полках були самі кандидати на офіцирів, а король часто сам йшов на чолї походу, поміж сотки цікаво приглядаючих ся людий.

Перше, коли ще в Чорногорі не було писаного закона, виступав король часто на терасу перед палатою та говорив право, яке одержав в спадщині від свого попередника, князя Данила. В послідних роках більшу часть дня перебувала королева Міляна на терасі, окутана в вовняний шаль, розмавляла радо з військовою сторожею, або довідувалась у селянок як їм живеть ся. Не рідко падали перед королівською терасу голоси гора та розпуки. Король Микола послідними часами дуже рідко показував ся між населенем. Він сидів залюбки у своїй робітні переповнений збруєю, цілим єством потонувши в мріях—снах: герої його власних творів пересувались грізно перед його мрачними очима. Може здавалось йому, що видить кровави турецькі голови на вежі, забував, що він сам вже старий та ледви, чи міг би воювати, та що вже нема Турків, з котрими міг би боротись. Тоді Микола мусів би втікати зі свого власного дому, з ним стара королева Міляна, проклинаючи всїх і все... Не булоб ніякого ратунку. Сон кінчить ся.

Микола вважав себе все за патріярха. Судьбу свого краю вважав він як свою власну, се мейну. Микола має 9 дітей, 6 доньок та 3 хлопців. Доньки вславились за молоду своєю красою, найлюбійшою королівському серцю була княжна Олена, що перед 20 роками перейшла на католицтво, щоб подружитись з італійським наслїдником престола Віктором Емануїлом, теперішним італійським королем. Її заранї померша сестра була жінкою сербського короля Петра. Обі найстарші доньки короля Миколи живуть на російськім дворі, одна з ним Стана, колишня княжна Ляйхтенберг, сталась навіть жінкою Миколи Миколаєвича. Наймолодші доньки Миколи ще не замужні так як і 20 літний син Петро, іменований перед війною воєводою та властителем бриґади артилєрії. Була велика радість і втіха — народне свято, коли він їхав на чолї армат через столицю. А нині цїлий сей мілітарний маєток Чорногори опинив ся на горі Ловчен в австрійських руках.

Зі села.

(Допись з Драгасимова снятинського пов.)

I.

Черемош. Вода не журчить, а камінчики таки оком видко. Вода така студена — студена, а чиста.

На правім березї видно понурі темно-сині верболози як-би купи. Серед них вибивають ся тоненькі високі берізки з широкими верхами.

Тут і там звисає в діл гиля-прутьє, та порушене вітром хитає ся то в один, то в другий бік, а по часї то в гору то в низ, наче кланяєть ся; в иншім місцї хоче досягнути зеркала води та не може.

І берізки в часї вітру не стоять спокійно. Їх корони хитають ся то сюди то туди, часом всї галузя чесані вітром подають ся в низ, або одні в низ, другі в гору, а иншим разом вітер так зачеше що аж филї видко, якби на житї в полї.

На сїм березї тягнеть ся буковинське село Слободія—Банилів.

На лївім боцї вздовж Черемоша ростуть довгі — кільометрові луги. Тут і там високі тополї та плакучі березі. Часом самітні, опущені всїми; в иншім місцї якби дві сирітки, схилились до себе тай шепочуть; або ніби наслухують, що самітна каже; а там-там кілька разом зібралось тай раду радять...

Зимовою порою в лугах тих німо, тихо та сумовито. Відчуваєть ся, що чогось-то недостає. І та недостача якась безконечна.

Не то лїтною порою. По корчиках гніздочка, під корчами гнїзда, на головатих берізках також приміщє для птичок, тай і тополї заквітчані гнїздочками. Вечерами пташня, аж душу торгає. До тих щебетів, мельодійних птичих щебетів як долучить ся ще парубоцка сопівка та дівоча дримба то такий чарівний та солодкий концерт що аж душа скаче, наче рай. Гармонія та то тихне то голоснїє то нагло рветь ся то протягаєть ся; а серед протяжних гучних акордів чути тихий, виразний свист щебетуна соловейка. Свист той голоснійшає, голоснїйшає та такий стане голосний і знов притихне часом урве і стане, а потім ще, а потім ще дуже дуже свище враз з своїми товаришами — пташками. Свист сей серед птичих співів як брилянт серед металїв. Душу до краю веселить.

Зараз таки під лугами видно хатки — стріхи. Від тих хат на північ тягнуть ся иньші хати. Се село Драгасимів.

В часї мира числило воно до 750 мешканців, чисел домів 150.

В р. 1895 побудовано школу. Недалеко школи стоїть церква. Нею завідує священик з поблизького села Тучап. Інтелїґенції в селї нема крім однїського учителя. Просвіта у цїм селї стоїть на низьким уровени. Крім кількох ґаздів, в числї около 8, та теперішних дїтий решта людий неграмотні. Дїти вправдї ходять до школи, однак біда примушує людий затримувати досить часто свої дїти дома і уживати до пільних та домашних робіт, бо одні господарі виїхали до Канади иньші служать при войску, а ще иньші не мають в що дїти убрати.

Те все так впливає на умовий розвій відємно, що ученики, які покінчили здобрим поступом школу в р. 1910 і 1911 нині призабули читати.

В р. 1910 отворено було курс для неграмотних. На той курс записало ся около 20 господарів. Однак що тижня убувало по кілька людий так, що до 2 місяців не ходив вже анї оден господар вчити ся письма. Запитані, чому не вчать ся писати та читати відповідають: я вже за старий, най молоді беруть ся, або махають рукою кажучи ого, а иньші знов: та хто сього хоче.

В роцї 1910 засновано читальню „Просвіти“. Так щож поволи-поволи люди розійшлись. Часом пробували ще сходитись однак се не приносило ніякої користи. Те саме було і з тов. „Сільський господар“.

Під теперішну хвилю лишились старші люди; вони мають зовсїм иньший погляд на світ.

Ще на дїтий можна покласти надію, коби лише теперішні обставини не вплинули відємно, бо дома нї робітника, нї одежі; нї обуви.

Сих кілька слів подаю до „Українського Слова“ не тому щоб дати селу перед світом догану а тому, щоб заохотити людий і з иньших сїл до просвітної працї, бо тї, що нас на кождім кроцї використовують не сплять; вони працюють над способами якби їм було лекше жити коштом нашого темного селянина, ремісника чи робітника:

Світло поборює темноту, тож до роботи.

III.

Відповідаючи на точки подані в „Українськім Слові“ ч. 10, подаю що:

1) До двора в Залучу забирано людий на роботу переважно жінок, коли ще своїх робіт не покінчили; шкода людий була в тім, що вся робота була спізнена; щастє що на дворі була погода. За двірську роботу плачено по 2 к. пішим, а кінним по 12 к. денно. Другою причиною, що люди не могли як слїд обробити ся була недостача коний та возів і робучих рук. Всьо то забрано на форшпан або до війська.

2) При сїй нагоді звертаюсь до помічника громадського писаря щоб брав меньшу винагороду за виповнюванє квітів жінкам, котрі беруть запомогу по мужах покликаних до війська.

Деякі жінки ту запомогу тримають у себе, иньші сплачують довг, а ще иньші купують хліба, гроший не марнують.

4) Листи до мужів пишуть або самі жінки або дїти та свояки.

5) У нашій громадї уряджує Зверхність громадська збірку на Червоний хрест та на закупно волїчки в цїли виробленя теплих рукавиць вояцтву вояцтву.

9) Наука в школї відбуваєсь правильно. Деякі дїти не вчащають до школи з причини браку обуви, або ідуть до домашної або пільної роботи.

10) Мимо кількоразового відбору горівки приналежними властями тутешні шинкарі продають горівку далї.

12) В часї побуту російського війська людність заховувала ся морально. Рабунків не було.

Іван Полійчук.

НОВИНКИ.

— **Привязанє українських вояків до свого цїсаря.** Вояки українського полку ч. 9. з 6. компанії в числї 515 справили на памятку 85. лїтних уродин свого Монарха красну патерицю до церкви ОО. Василян в Гошеві. Крім того зложили на 24 Служб Божих за здоровлє старенького Найяснїйшого Пана Франц Йосифа І.

Збиранем добровільних складок на ту цїль, занявсь: фрайтер Теодор Жовнїр з Підгородець, Скільського повіта. До комітету належав ще: Василь Гаврилюк капраль, Никола Процик з Гошова, Никола Попович з Ольхівки пов. Долина. За се честь їм — і всїм жовнїрам сего хороброго полку — а від Бога і Преч. Діви Марії Гошівської — спасенє, як вони самі се в відозві до ОО. Василян в Гошові написали.

Є се найкрасший доказ вірности свому Монархови! Наші українські вояки визначають ся дуже глубокою вірою і побожностию але і задивляючою хоробростию. З такими жовнїрами Австрія мусить побідити всякого ворога і супостата.

Честь і слава Вам хоробрі вояки 9. полку українського (стрийського). Ви борці за славу нашої вітчини Австрії і за свободу дорогої України. — о. М. Каровець, Ч. С. В. В.

— **Справа Ставропиґії.** Як довідуємо ся принимане в члени ставроп. Інститута на днях покінчено і визначено речинець Загальних зборів на день 2. лютого.

— **Нужда в Тернополї.** Окружною дорогою на Стокгольм доносять, що ґубернатор Тернополя видав приказ до російських військ, щоб воно йшло з помочю населеню Тернополя, яке є в крайній нуждї, без даху, одежі та обуви.

— **Наші полонені на Сибірі.** Оден Американець, що звиджував табори австро-угорських і німецких полонених в амурській области та в іркуцькій ґубернії заявляє, що російська управа достаточно відживляє полонених; вдоволяюче є рівнож засмотрене в одіж та обуву. Кождий полонений дістає денно 3 фунти чорного хліба, фунт бараболь, чверть фунта мяса і три чверти фунта ярини.

— **Продовжанє речинця до зголошування шкід.** Управа міста Львова оповіщує:

З огляду на се, що значна часть пошкодованих не мала змоги зголосити свої шкоди. спричинені военними подіями в речинци до кінця грудня 1915, ц. к. Намісництво після висловлених в сїм зглядї бажань інтересованих кругів, рескриптом з 6. січня 1916 ч. 2127. Пр. шк. в. продовжило речинець до зголошування сих шкід до кінця марта 1916.

— **Скандаль в „Новім Времени“.** По донесеням „Утра Росії“ відбувало ся 29. грудня в редакції „Новоє Время“ засїданє видавничої ради часописї під проводом Бориса Суворина. На дневнім порядку стояла справа прелімінара видавництва на 1916 рік. На початку засїданя війшов на салю незамітно Олександер Суворин, брат Бориса, з пачкою паперів в руцї і зажадав голосу в справі нетерплячій проволоки, почім заявив: „Перед пів роком зложив я видавничій радї „Новоє Время“ заяву, що часопись „Новоє Время“ не лише відступила від напряму, який надано її за житя мого батька але також є запродана банкирам, що можу доказати документами, які маю при собі. На сю заяву я доси відповіди не дістав. Думаю, що заки приступимо до обговореня справи прелімінара треба нам застановити ся над способами, як би увільнити ся від банкирів, а тим самим надати „Новому Времени“ напрям, який мало воно за житя мого батька“.

Борис Суворин перервав бесїду Олександра та заявив, що тепер не час обговорювати сю справу, бо треба застановити ся над прелімінарем. Тодї Олександер витягнув несподївано револьвер і стрілив. Куля пробила зеркало і застрягла в стїнї. Присутні обезоружили Олександра, а Борис вийшов зі салї. За ним кинув Олександер тяжкий свічник так сильно, що розбив ним двері, котрими вийшов Борис. Опісля Олександер почав бити вікна і зеркала, а бренькіт шкла, що посипало ся на хідники улиці стягнув велику товпу людий.

На місце випадку прийшла поліція та судові власти, які розпочали сейчас слїдство. Переслуханє трівало до пізного вечера. Олександер заявив, що скандалу допустив ся тому, щоби звернути увагу цїлої Росії на тї лайдацтва, які діють ся в видавництві „Нового Времени“.

— **Німецько-народний Союз.** Дня 19. с. м. відбуло ся пленарне засїданє німецько-народного Союза. Предсїдатель др. Грос заявив між иншим в звіті, що ще в лютім м. р. зажадав союз разом з христ.-сусп. Зєдиненем від правительства вияснєня що до засмотрюваня монархії в збіже з Угорщини. Нині ся справа є вповні вияснєня, бо Угорщина заявила, що не може достарчити такої скількости збіжа, яку приобіцяла в лїтї 1915 р. Належить однакож надїятись довозу великої надвижки румунського збіжа, хоть по високій цїні. З цїлою певностию можна приняти, що нагромаджене в той спосіб збіже вистарчить аж до нових жнив, а тим самим до хвилї побідного мира.

Союз звернув більшу увагу на справу додатків для державних урядників; він сподїєть ся, що вже в найблизшім часї правительство прийде з помочю для своїх урядників. Союз предложив правительству меморіял що до економічного зближеня Монархії до Німеччини, котре в міру господарського розвою може

довести до постепенної перебудови в цловий та торговельний союз.

Союз домагаєть ся в меморіялї зміни конституції, о скільки се буде конечне, та реґуляміну державної ради, реформи державної адміністрації, поширеня автономії коронних країв та впроваджeня нїмецької мови як оборотової мови (Verkerssprache). Над звітом дра Ґросса вивязалась довша дискусія; вказувано на конечність управильненя квестії східних жидів в случаю прилученя до монархії російської Польші. Підчас нарад виринула також справа бесїди п, Польонія в угорськім Соймі, що заявив, що жовнїрів з альпейських країв вживаєть ся лиш до стереженя мостів та зелїзниць. Однодушно збори висказали погляд, що ся заява угорського посла тяжко ображує геройські війська з альпейських гір, котрі всюди, на всїх воєнних теренах відзначують ся хоробростю. В кінці вибрано комітет, який має занятись справою внутрішної кольонїзації.

ОПОВІСТКИ.

Недїля, дня 23. січня 1916

Нинї: 23. с. м. гр.-кат. 1. по Бог. римо-кат. Б. А. 3 по 3 Кор.

Завтра: 24. січня гр.-кат. Теодозія пр. римо-кат Тимотея.

◯ На школу ім. Б. Грінченка прислали: Вп. Ярослава Ярем як збірку Махнева 14 К. Вп. Іван Марцюк Гординпий У. С. С. 10 К і Вп. Михайло Козиньський 10.34 К. за що підписана управа школи в імени дітий шкільних і їх родичів складає сим прилюдно ласкавим жертводавцям сердечну подяку. Городецька ч. 95. — М. Сіяк.

Послїдні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ

З дня 22. січня 1916.

На російськім фронтї.

Вчера йшли на цїлім північно-східнім фронтї артилерійські бої. Коло Берестян на Волинї відкинули наші війська російські звідчі відділи.

Нинї рано розпочав ворог знова наступи на части нашого бесарабського фронту; ми його відкинули.

На італїйськім фронтї.

Діяльність італїйської артилерії була вчера в многих відтинках прибережного фронту і в Дольомітах живійша, чим в послідних днях. Також Ріву острілювано знова тяжкою артилерією.

На балканськім фронтї.

Складанє оружа чорногорського війська, що становить передуслівя до дальших мирових переговорів, є в ходї. Австро-угорскі війська підприняли в тій цїли, — полишаючи всї ворожі кроки — похід в глубину краю. Чорногорські жовніри мають складати оружє, коли стрінуть ся з нашими відділами, і можуть, коли роблять се без опору, вертати до своїх осель під відповідним дозором віддаватись своїм занятям Хто ставить опір, є насильно розоружуваний, та відставляєть ся його як полоненого. Ся розвязка умотивована військовими зглядами та властивостю краю й його населення, приверне як найскорше Чорногору, навіщену від ряду лїт війною, до мира.

Чорногорську начальну команду в тім зглядї звідомлено.

Заступник шефа Генерального Штабу
пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронтї.

На південний схід від Yпрн знищили ми ворожий рів на просторі 70 м. Ворог безуспішно острілював наші становиска між Мозелею а Воґезами, та деякі місцевости за нашим фронтом.

На східнім фронтї.

Під Смерґонем і Двинськом артилерійські бої.

На балканськім фронтї.

Нїчо нового.

Начальна управа армії.

Надіслане.

За сю рубрику редакция не відповідає.

Оголошеня.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Сидір Голубович — Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.

III.

ВИКАЗ ЖЕРТВ:

На Захист для ранених Укр. С. Стрільців зложили в коронах в ц. к. гімназії з укр. мовою виклад. в Станіславові:

а) Ученики і учениці-гостітантки.

З приготов. кляси: Ісаїв П. 1, Гренків М. 1, Мазуркевич В. 1, Ілюк М. 2, Погонич М. 1, Павлюк І. 2, Недільський Н. 1, Сова В. 4, Козіцкий 1, Басараб О. 1, Пясецкий І. :, Павлюхівна Н. 1, Кірвякевич 2, дрібними датками зложено 2. Разом 25 К.

З І. кляси: Боднарук Г. 2·50, Голомей М. 1, Гурик В. 1, Дмитрук Е. 2, Іванків Б. 1, Михайлович О. 1·50, Раковский О. 1, Решетило Я. 1·40, Романчак Б. 1, Сатурский М. 2·50, Слюсарчук Ю. 1, Тисовский С. 1·50, Кичій Е. 1, Швагер Г. 1, Шкромида С. 1, Ясеницкий Я. 5, Девосерівна О. 2. Разом 27·40 К.

З ІІ. кляси: Бачиньский Р. 2, Бек І. 2. Білінкевич С. 3, Гірняк В. 1, Гаванський Ю. 3, Добротвір І. 1, Іваніцький Е. 1, Ковальський В. 1, Когутяк В. 1, Ленкавський С. 5, Ляхоцький В. 2, Прійдун Д. 2, Рижевський В. 1, Скаліп Е. 1, Твердохліб К. 1, Цвіль Я. 1, Твердохлібівна Н. 1, Яросевичівна Т. 1, Барановський Р. 1, Воробкевич Р. 1, Гурик І. 1, Гелетчук В. 2, Ґной Р. 1, Добровольський М. 1, Емхе О. 1, Калинець С. 1, Каратницький С. 1, Левицький В. 1, Лисий Я. 1, Лятишевський С. 2, Марків В. 1, Мельник Е. 1, Мурин Р. 1, Николин В. 2. Николишин В. 1, Новаковський Р. 5, Обідняк І. 1, Пільтош М. 2, Раковський С. 1, Розенкранц І. 2, Сиса М. 1, Стулковський С. 1, Хомин М. 1, Барановська М. 1, Родакевичівна С. 1, Шлапак С. 1. Разом 67 К.

З ІІІ. кляси: Бандлер С. 1, Бойчук Л. 1, Вацеба Н. 1, Гнатишак І. 1, Гардецький О. 1, Герусівна М. 2, Девоссерівна О. 2, Мазуркевич В. 1, Мішкевичівна О. 1, Мурин С. 1, Опар М. 3, Островська О. 1, Протеський С. 1, Савчук Я. 1, Сілецький В. 1, Сінійчук І. 1, Ткачук Й. 1, Тисовський І. 1, Фреюк І. 1, Яцьковський Л. 1, Барановська Д. 1, Бобяківна М. 1, Гіжовська Р. 5, Гординський І. 1, Ісаїв В. 1, Каратницька М. 1, Кисілевський Д. 1, Когутяківна А. 5, Лиса М. 1, Максимців В. 1, Максимців М. 1, Наґель С. 2, Раковський Я. 1, Смола В. 1, Телятинський І. 1, Хромовська Л. 1, дрібними датками 4. Разом 53 корон.

З IV. кляси: Бойчук Т. 1, Ґах Д. 1, Дмитраш А. 1. Максимець В. 1, Онищук Д. 1, Охримович П. 1, Стефура Я. 1, Чорний М. 1, Чуприн Г. 1, Штоґрин О. 1, Опарівна М. 3, Обухівна М. М. 2, Баґан В. 2, Вітковицький С. 1, Гірняк Й. 4, Ґерус С. 2, Девоссер М. 1, Залітач К. 2, Івасів І. 1, Ковальський Т. 1, Когутяк О. 1, Когутяк Ф. 1, Крушельницький О. 1, Лаврипів Ю. 1, Пасічняк В. 1, Пищук І. 1, Раковський Я. 1, Сенишин В. 1, Тисовський В. 1, Ткачук В 1, Ляшевич З. 1·40, Дурделлівна С. 4, Ісаївна М. 2, Когутяківна С. 4, Раковська М. 2, дрібними датками 1·40. Разом 53·80 К.

З V. кляси: Велигорський Я. 2, Величковський Н. 1, Весоловський З. 1, Грибович А. 1·10, Гуменюк В. 1. Кравців В. 1·50, Левицький Р. 1. Мізюк Р. 1·50, Петришин Д. 1, Роздольський О. 2·40, Сенчина Б. 1, Ченстух З. 1. Яцковський Й. 1·10, Бобяківна С. 2, Фіґолівна Ф. 2, Антимович З. 1, Гаванський Я. 1, Гординський Ю. 3, Добротвір В. 1, Луцький Г. 1, Лятишевський М. 2, Рибак М. 1, Сопель Т. 1, Сопуляк Й. 1, Басайчуківна Н. 2, дрібними датками 7·50. Разом 42·10 К.

З VI. кляси: Буній Н. 2, Дуткевич І. 1, Кисілевський Я. 1, Кочержук О. 1, Крицун Т. 2, Литвинець І. 6, Микитин П. 2, Нанюк Н. 5, Нестерук П. 2, Романюк О. 1, Семянів І. 5, Собольовский І. 4, Сендецький І. 4, Босовичівна А. 2, Кравцівна О. 2, Базар А. 1, Белей Г. 1, Величковський М. 1, Гаврилів І. 2, Герчановський Я. 1, Дозорський Я. 1, Когутяк М. 2, Когуч О. 1, Кочержук Р. 2, Красножон Р. 1, Левицький К. 2, Лучаківський М. 2, Марущак М. 2, Новицький Н. 2, Шепарович Р. 1, Юревич Е. 3, Любка С. 2. Разом 67 К.

З VII. кляси: Вірстюк Р. 1, Волощук П. 1, Гачак В. 1, Демянчук М. 1, Заболотний І. 1, Комаринський В. 1, Кульчицький О. 1, Курдидик Б. 2, Лісевич В. 1, Мацук В. 1, Микитинський Д. 1, Охримович З. 1. Павлович З. 1, Раковський Р. 1, Роздольський В. 2, Червенцель В. 1, Гузар О. 1. Разом 19 К.

З VIII. кляси: Гаврилів І. 1, Дурбак Ю. 1, Дурделло З. 2. Ковальський Б. 1, Кочержук Д. 1, Мартинець М. 1, Сендецький М. 1, Скаліп Я. 1, Терлецький Л. 1, Фенношин І. 1, Чопей В. 1, Яців В. 1. Разом 13 к.

б) Учительський Збір зложив:

Директор Др. Н. Сабат 50, Бриґідер В. 2, Галущинський І. 10, О. Гірняк Ю. 10, Джердж Д. 5, Кассіян Й. 5, Др. Кисілевський К. 5, Крипякевич Л. 5, Лаврів М. 5, Лепкий М. 5, Міськевич Ю. 5, Павлюх Г. 5, Редкевич О. 5, о. Сатурський І. 5, Слободяник І. 5, Смаль С. 13, Стеслович О. 5, о. Др Фіґоль І. 10, Целевич О. 5, Чайківський П. 5, Чайківський Ю. 2, Мак С. 2, Юхнович Ю. 2. Разом 171 к.

в) Крім повисших жертв зложили ще на ту саму ціль учениці-госпітантки з нагоди імянин директора 22 к.

Загальна сума датків зложених учениками, ученицями і учительським Збором виносить 560 к. 30 с.

На коляду для Українських Січових Стрільців в Дубрiвці, жидачівського повіта зложили в коронах:

Настя Довбняк 1·40, Тимко Винник 1·60, Єлена Джус —·20, Роман Мисак 5·—, Павло Мисак —·80, Марта Мостова —·40, Явдоха Красій 1·—, Катерина Паламар —·60, Михайло Юрович 1·—, Анна Верчин —·80, Тимко і Анастазія Стасики 1·—, Таця Винник 1·—, Яць Винник 1·—, Таця і Давид Мудрий —·80, Марія Красій —·40, Микита Красій —·60, Лесь Красій —·20, Панько і Марина Мартинович —·88, Марина Телька 1·—, Дмитро Бойчук —·20, Андрусь Бойчук —·80, Анастазія Паньків —·60, Анастазія Паньків —·40, Орина Петришин 1·—, Марія Довбняк 2·—, Юрко Калінський 1·—, Микита Джус 1·—, Яць Джус —·40, Петро Мисак —·50, Дмитро Довбняк —·40, Яким Паньків —·20, Марія Паньків —·20, Текля Петришин —·40, Федьо Томащук —·80, Кирилк —·60, Марія Боберська —·20, Микола Гудак —·20, Ксеня Семків 1·—, Явдоха Паньків —·20, Марія Джус —·40, Марія Кобільник —·20, Феська і Мисак —·40, Михайло Мудрий —·30, Феська Чехрій —·40, Михайло Кунда —·10, Іван Качалуба 1·— Маланка Качалуба 2·—, Гриньо Семків 1·—, Таця Гудак —60, Федьо Петришин —·50, Кирило Паламар —·20, Стефан Мисак —·50, Юлія Гуга 1·—, Ксеня Петришин 1·—, Гриньо Джус —·60, Орина Джус 1·—, Федьо Мисак 1·—, Марія Мисак —·40, Петро Паньків 1·—, Софія Мисак —·40. Анастазія Мисак —·20, Юлія Мисак 1·—, Лесь Мисак —·40, Марія Мисак —·50, Таця і Єлена Паньків —·20, Софія Мисак 1·—, Анна Джус 1·—, Палагна Ярусевич —·80, Орина і Марія Качалуба 1·20, Маланка Демчук 1·—, Ганусія Танчаковська 1·—, Калина Танчаковська 1·—, Софія Танчаковська 2·—, Ярослав Танчаковський 2·—, Явдоха Зварич 1·40, Іван Бойчук 1·—, Настя Бойчук —·60, Михайло Равлів —·20, Максим Довбняк —·30, Гандзя Джус —·80, Григорій Паламар 1·—, Марія Слюзар 1·—, Павло Довбняк 2·—, Катерина Мудра 1·—, Яць Довбняк —·20, Гафія Паламар —·40, Агафія Паламар 1·—, Ксенька Паламар —·40, Марія Телька 2·—, Сава Зварич —·20, Захарко Зварич 1·—, Марта Зварич —·50, Іван Зварич 1·—, Сильвестер Вовчок —·20, Орина Лаврусь —·50, Анна Брич 2·—, Агафія Брич 1·40, Анна Кулик —·24, Феська Довбняк —·60, Антонія Мудра 1·—, Яким Лесюк —·60, Михайло Лесюк —·40, Параска Костюк —·60, Олекса Мудрий 1·—, Матій Мудрий 1·—, Марта Мудра 1·—, Тимко Мудрий 1·—, Семко Мудрий —·26, Марта Кулик 1·—, Розалія Кулик —·60, Томко Мудрий 1·—, Кость Чехрій 1·—, Михайло Мудрий —·60, Іван Савчин 1·—, Анна Мудра —·80, Ілько Джус —·40. — Разом 93·28 К. Збіркою занимались Томко Мудрий, Роман Мисак і Петро Паньків.

На коляду для У. С. С. зложили в коронах:

О. Василь Смолиньский, Розтока Велик. 10, Стефа і Ньоня Базилевичівни, Кути по 5, О. Кочій 6, Парохіяни з Березова і Ляшок мур. 40, Ф. Маринович, Мізунь ст. 5, Шкільна дітвора, Кобаки 20, Громада Григорів 30, Парохіяни з Підністрян, Чарторий і Тужановець на руки о. Оджінського 80, І. Саік нач. громади складка громадян Лука 200, о. А. Трешневський, Ялин збірка в церкві Ялин, Грабівка, Ярівці 50, Заряд нар. школи в Балинцях 112, Громадяни в Володимирцях на руки о. Логинського 25, Збірка в церкви в Петранці 44, Збірка в церкви в Камени на руки о. К. Богачевського 20, Мар. Кузикова, Буців 5, Ст. Кузиківна, Буців 3, Місьо Кузик, Буців 2, О. Кузик, Буців 2, Міронцьо Кузик, Буців 1, В. Матвіяс, Яструбовичі 3·60, Збірка в церкві в Поляновичах 52, о. М. Карпяк Устріки дол. 10, Громада Руда збірка на руки п. В. Качали 70, Лютниківна учителька 2, о. Т. Дубрак з акафисту в церкви, Струтина нижн. 110, Громада Грабовець 129·70, о. А. Телеп і парохіяни 25, Громада Нова весь 40, Ростока велика 32, Лосє 18, І Фицаловис збірка в селі Швейків 50, В. Михальчишин, Любачів 2, Громада Карів на руки п. Т. Мусія 130.

На фонд дому для сиріт по полягли на війні батьках зложили в коронах отсі жовніри до рук Вп. Волод. Підгайного:

Іванець Лев 20, Драбаньчук Антін 5, Сініцький Франц 2, Орищук Василь 2, Зеленюк Дмитро 4, Горішний Теодор 5, Лазарук Григорий 2, Костюк Йосиф 10, Федорі в Евдокін 1, Григорчук Гнат 1, Гардияш Петро 1, Сівак Іван 2, Драура Йосиф 1, Дрогобицкий Йосиф 1, Запалач Павло 1,Настущак Павло 1, Бифчук Теодор 1, Букатор Дмитро 1, Писків Юстин 1, Волощук Кароль 1, Кусьнерчик Ілия 1, Данилів Никола —·20, Перепелюк Алеcандер 1, Воротняк Іван 1, Баран Іван 1, Старенький Григорий 1, Кохманєвич Франц 1, Олеховский Михайло 1, Колтовский Іван 1, Перепелиця —·60, Бойко Григорий 2, Смага Василь 3, Німчук Йосиф 3·20, Підгайний Володимир 20. Разом 100·—.

Для Українських Січових Стрільців зложили в коронах:

О. М. Кречковський Розсільна від Спілки ощадностей і позичок 400, Анна Павлусевич Струтин виж. 3, Ол. Лабатий Томашівці 86, І. Сиротинська Камінка нов. 5, Олена Сиротинська Камінка нов. 5, Збірка в церкві в Васючині 50, Громадяни в Володимирцях на руки о. Й. Логинського 25, Складки громадян Рудки на руки п. Т. Урблєв 100, І. Бараник Уляни 50, о. Шпилька збірка на хресинах у пп. Германів 25·20, В. Юрчак Сільце 10, о. Ю. Галькевич зі збірки в громаді Рожанка виж. 100, о. Й. Логинський збірка в церкві в Володимирцях 25, Громада Підпечари 100.

О. Волод. Баранович через „Укр. Слово“ 50.

На Ураїнську Самаританську поміч зложили в коронах:

О. В. Яцишин 10, Парохіяни з Березова і Ляшок мур. 30, В. Михальчишин Любачів 2, о. Ів. Кипріян Немирів 4, Громада Підпечари 50, Збірка в церкві Ялин, Грабівка, Юрівці на руки о. А. Трешневського 23, Збірка в специяльній пущі в Поляновичах на руки п. В. Хомяка 51, о. М. Карпяк Устріки д. 10, Громадяни Карів на руки п. Т. Мусія 130, о. В. Олексин збірка громадян Березова і Ляшок 40, Н Шопівна Любачів 1.

На ялинку для недужих жовнірів Українців у львівських шпиталях зложили в коронах:

Вп. К. Шийкова 2, Мария Юрків 1, М. Шлямкович 1, Ярош 1, Тізнадель 1, Лучечко 2, Ю. Спаднська 1, Ю. Соханьский 1, Мария Тис 2, А. Влізл —·60, Христина Рілінґ 1, Мария Дичок 1, Павлина Яворська 2, К. Канда 1, І. Демжинський —·40, П. Давидовський 2, В. Ваньо 1, Й. Маєр 2, В. Устенський 2, В. Ганкевичева 2, Р. Зубик 5, Б. Мороз 3, Сотиковіж 1, Г. Малішевська 10, Яримович 6, М. Львова 2, Охримовичева 10, Медведюва 5, М. Сосновська 5, Др. Овчарський 20, Гриньовські 5, Р. Зубик 10, Д. Стецків 5, С. Сосновська 1, С. Сумкевич 1, Рудовичева 2, Левків 1, Збірка в церкві св. Николая 14, Збірка в церкві на Знесїню 10, В. Карашицький 3, Салюсий 1, Й. Гриневеч 2, К. Яремків 2, Гулова 4, М. Лисова 5, Пежанська 1, В. Маєр 1, Др. Голубович 3, Саєвич 4, Красвий Союз Кредитовий 30, Народна Торговля 20, М. Лаврів 2, Книгарня Наук. Тов. ім. Шевченка 5 Раух 2·50, Ев. Кошулинська 1, Е. Павлячек 1, П. Дроздовська 10, С. Городецька 2, А. Івановська 1, М. Семен 1, А. Мартин 1, А. Нарлевич 2,

А. Страхова 2, С. Сікорчик 1, А. Дорянська 2, А. Козловська 1, М. Вертипорох 1, К. Бара 1, М. Ковалевська 1, М. Вацик 1, Ів. Вацик 1, Іл. Вертипорох 1, Билинкевич 1, М. Струкора 1, М. Вацикова 2, А. Бартош 2, С. Галечек 1, М. Добжанська 1, Ст. Чухрай 1, А. Рущак 1, Винницький 1, М. Луньова 6, М. Лемішка 1, А Чорній 1, П. Кузьмик 10, Ст. Добрянська 1, М. Шуткова 1, дрібні дарки 10·36, Вс. о. офіціял А. Білецький 10, о. Пясецький 5, Вп. Люкасова 20, Полянська 5, Окишева 3, Пешакова 1, Лопатинська 3, А. Зубик 2, Н. Гладилович 10, Рудавська 1, М. Юзичинська 4, о. Лев Сембратович 10, Олена Левицька 2, Олена Паньчакова 2, о. ректор Панківський 2, о. Шпитковський 5, о. Дикий 3, о. Дзерович 1, Ів. Віртюк —·50, о. А. Пясецький від Н. Н. 8, Галя Пясецька 1, Лецієва 2, о. Лужницький 2, Дрималик 2, Ґерусінський 2, Стоцький 2, о. Ів. Алексевич 2, Левицький 2, Федусевич 1, Пендюк 1, о. Лежигубський 4, Н. Левинський 10, фабрика Левинського 2, Гірнякова 2, о. Бодянський 1, фабрика „Здоровля“ 4, Істеревич 2, М. Мудракова (ст.) 3, Іванцева 1, М. Яцків 3, Федів 1, Вахнянин 1, Т. Мриц 1. Гр. Наливайко 1, М. Тершаковець 1, В. Радзикевич 1, Краєве Тов. Кредитове Уряд. і Священ. 4, Юрій Рудницький 1, Ґофрик 4, Масляк 2, Зелінський 1, Л. Ґ, —·50, Л. Добрянський 1, Габовицькі 1, М. Погорецька 1, о. А. Стефанович 4, Авреля Кирилович 5, Ол. Чапельська 2, Кордасевич 1, Стефановичева 1, Шеховичева 5, Озаркевичева 5, В. Угрин 2, Др. Ф. Евин 25, Кобринська 4, Йос. Опишкевич нотар. 10, о. Др Ґорчинський 4, о. Др Лаба 4, о. Др. Костельник 2, Павлюкова 1, Берецька 1, Яр. Колтунюк 3, Л. Ш. 1, Л. Ш. 2, Нестор 1, Др. А. Кульчицький 3, Рутковська 5, Осип Ліщинський 1. Ол. Гнатюкова 3, Наук. Тов. ім. Шевченка 20, о. Фолис 1, В. Левицька 1, Др Кобринський 2, Др Озаркевич 2, Др Кицикевич 1, Д. Глібовицький 2, Юзичинська 2, Народна Гостинниця 4, Нагірна 5, Зубрицький 2, Домбчевський 2, Перша гал. рафін. спір. 3, Цітроненблят 2, Др Сафян 2, В. Козловський 5, В. Лалак 1, Монастир ЧСВВ 6, К. Фронь 1·10, Семтана —·20, С. Климович 1, Р. Зінґер 1, Б. Кагане 1, М. Баєр 2, Крайдер 1, Л. Шаф 1, С. Абль 4, Н. Н. 1, Й. Векслер 1, Е. Груфт 1, М. Буринуза 1, Карпінський 1, Б. Мікулінський 1. Чачкес 1, Репала 1, М. Крупа 2, Ол. Гин 1, Е. Губер 1, дрібні датки 15·55.

Вс. о. П. Бачинський 4, В. В. Цьонь 2, Ам. Балтарович 2, Ст. Богуславська 1, о: Ф. Пуассон 3, В. Гарбуз 1, о. Єв. Костишин 5, Єм. Зегадлович 1, Головчак 2, С. Ґасшфранд —·20, М. Шурко —·60, Р. Барер —·50, А. М. —·20, Хамулова 2, К. Бородчак —·20, Гр. Туз 1, Федина К. 1, Вол. Левицький 2, др Евин 10, Паньківська 10, Доманикова 4, Кордасевичева 1, Н. Н. 7, о. Рибчак збірка від парохіян 20, Ходорівська 1, Кульчицька 1. Ліщинська 1, Сумицька 1, Пашкевичі 6, Н. Крипякевич 2. Трусевич 1. О. Тороньська 1, Лучаківська 2, Союз торговельний 10, П. Любчакова 4, Б. Грицай 2. Івана Хаджай учителька 10, збірка в Дубровиці на руки о. А Целевича 34, Ольга Алексевич 3, Петро Ждан фельдвебель 10, Луция Герасимович 10, Клявдія Лучаківська 4, Слава Яремова Махнів 10, о. Андрій Трешневський 40. о. Чичилович 20, школярі з Беньковець п. Псари 9, Влода Думінова 10, Мария Лянґівна 5, о. декан Сидір Зельський 5, гр. кат. уряд парохіяльний в Наварії 40, збірка в Кукизові на руки о. Т. Мусія 24·73, Любінець Андреїв Кор. Польське 5, Вол. Костецький надпоручник 20, проф. Скрентович 2, Ференцевич 2, Рожанський 1, Пшепюрський 1, Стефанівський 2, др Баран 2, Лазорко 5, Вол; Щуровський 1, Евген Щуровський —·50, о. крилошанин Чапельський 10. о. Бобикевич 5, П; Дорожинська 5, Шухевичева 6.

На ялинку і на святочні дарунки для жовнірів Укр. у всіх львівськ. шпит. зложили в коронах:

Збірка в Яворові на руки Амалії Гладиловичевої: Аптульський 6, Галя Боцюркова 2, Ант. Блавацька 1, Ам. Гладилович 5, М. Водяна 5, Ів! Галіх 5, Кс. Дзидз 2, Корончевський 1, о. Л. Левицький 5, Маня Левицька 2, Ів. Ліськевичева 2, Монсе 2, М. Масюк 3, Ст. Матвійко 2, Н, Н. 2. О. Приймова 5, Ос. Пшепюрський 2, Вас. Попадюк 8, Вол. Паар 10, Юр. Питлик 4, М. Рутицька 3, Мих. Сенюта 4, Стемпень 2, Саварін 1. Б. С. 2. К. Скварчинський 4, Ос. Теліховський 2, Мих. Флис 2, Ів. Чопик 2, В. Шумилович 1, Н. Н. 1, Маренін 4. М. Харамбура 2, Ант. Якубович 2, Д. Кульчицький 5, М. Прокопович 2, Мельник 2, Г. Чайківська 1, разом 116.

М. Фоґельфанґер 1. М. Волошин 1, о. А. Н. 10, Пархоняк 1, Черкинська 2, Вол. Салаґан 5, Мих. Хоман 1, М. Павлишак 2, проф. Коренець 4, проф. Кокорудз 4, Віктор Керт 10, Юліян С. 5, Іван А. 5, І виділова школа Шевченка 2·40, Т. Ковальська —·80, Ю. Грицків —·15, А. Язовський 1·60, В. Іжицький 2, Шаф —·40, о. Е. Бачинський 1.

На Українських стрільців в поли воюючих зложили в коронах:

Товариші 19. Ляншрми Кадри з Ґиянти Бігор. Угри до рук подп. Ад. Глинянського 63·80.

На коляду Українським Січовим Стрільцям зложили в коронах:

О. Мих. Романишин 11, Стефанія Романишин програний заклад до профес. ґімн. Миколаєвича в Каменці стр. 20. Климко Василь 5, Рудик Василь 10, Струк Микола 10, Луцишин Анна 2, Соловська Настя 2. Климків Катарина 2, Костів Василь 2, Костів Марта 4, Бакай Павло 2, Сірко Михайло 2, Калетин Онуфрій 2; Микитин Катарина 2, Карабін Мария 1. Дух Мария 1, Рудик Зофия 2, Сіркіє Катарина 2, Гордон Настя 2, Дендерис Мария 5, Король Паза 4, Гордон Анна 2, Кепич Євка 4, Климків Зофія 3, Лущ Анна 4. Горбаль Прокіп 2, Струк Михайло 2, Лущ Хима 2, Паук Мелянія 2, Софінська Анна 2, Король Танька 2, разом 118. Всі з ВільхІвцл.

Ріжні зложили в коронах:

Громада Грабовець зібрала 103·80 на отемнілих в війні жовнірів і вислала до ц. к. Староства в Богородчанах, о. Ю. Галькевич Рожанка велика для полонених Українців до Союза визв. Укр. 20, для полонених в Росії до Відня 130, для ц. к. Армії до Староства в Сколім 69.

На школи приватні зложили в коронах:

Замість вінця на домовину бабці о. Ю. Гранковський на школу ім. Грінченка 30. вп. С. Штеліґова Ряшів на Рідну школу 10, І. Кипрія Немирів 6.

На Захист для Українських Січових Стрільців зложили в коронах:

М, Лельо Ролів 4, Т, Ничка Neuhaus 5, о. П. Яцишин збірка парохіян Римянка 39, В. Дзундза збірка 31·37, Кат. Ґалан Підгайчики 21.

Для жовнірів Українців ц. к. армії на ялинку зложили в коронах:

Збірка церкви в Васючині 87, громада Грабовець 409·32. парохіяни Березова і Ляшок мур. 40, збірка церкви в Поляновичах на руки В. Хомяка 30.

Громадяни Жукова і Горайця в Чесанівщині зложили на Українських Січових Стрільців в коронах:

О. К. Миколаєвич 20, Анна Леськів 3, Іван Єгасик 2, Теодор Лебедович 2, Евка Ґах 2, Феська Терех 2, Іван Борківський 2, Степан Бумбар 2, Дмитро Тимець 2, Катарина Вавриковиче 2, Феська Чайка 2, Мария Вальницька 2, АндрійЛашин 2, Михайло Лашин 1·80, Максим Вавrикович 1·60, Настя Паньків 1·40, Анна Кущка 1·40, Настя Курій 1·20, Андрій Лашин 1·20, Анна Борівець 1·20, Анна Леськів 1·20, Катарина Кущак 1·10, — По 1 кор.: Данилко Миколаєвич, Анна Фішер, Петро Ліськевич, Андрій Борщ, Анна Мархевка, Евка Кордупель, Анна Молодовець, Павлина Руна, Феська Какалюк, Кузьо Ребізант, Кость Білий. Катарина Кольбух, Мария Вус, Настя Вавrикович, Ілько Вавrикович, Петро Ґах, Юрко Вавrикович, Настя Крущько, Анна Брусь, Лесько Паньків, Мария Ковтало, Гринь Грущько, Евка Біла, Іван Вавrикович, Параня Микула, Дмитро Вавrикович, Мария Мархевка, Настя Ставко, Мария Кордупель, Дмитро Філь, Анна Кордупель, Анна Жук, Василь Блакита, Параня Вавrиковач, Дмитро Клосівський, Лесько Клосівський, Катарина Дудзінська, Катарина Ребізант, Мария Кущка, Параня Лашин, Анна Ней, Катарина Бумбар, Степан Ґрох, Олена Мазурак, Мария Бумбар, Петро Бумбар, Андрій Козій, Андрій Лашин, Настя Ґах, Феська Ступак, Семко Пилипівський, Анна Ґах, Петро Козій, Іван Качор, Іван Тимець, Василь Білий, Анна Михахів, Андрій Леськів, Петао Бабляк, Теодор Білий, Катарина Біла, Евка Михалів, Настя Кущак, Гринь Філь, Андрій Томків, Катарина Ступак, Іван Жмінька, Дмитро Сигловий, Евка Крущько, Іван Війтович, Катарина Кордупель, Мария Макогін. Евка Блакита, Евка Борівець. Мария Сиглянська, Мария Данила, Маркел Яворський, Анна Важна, Анна Кульчицька, Михайло Михалів, Настя Ґах. Параня Ґах, Мария Клосівська. Анна Ґах, Мария Ребізант, Настя Ґах, Гринь Козій, Настя Гас, Степан Лашин, Дмитро Сигловий, Дмитро Грицик, Настя Клосівська. Евка Клосівська. Решта дрібними датками. Всего 368 кор. Із сего призначено на фонд Інвалідів У. С. С. 160 кор.

На фонд захисту вдів і сиріт зложили в коронах:

О. Й. Логинський, в Володимирцях, збірка 40, Г. Ничка, Neuhaus 5, о. І. Киприян, збірка церкви в Радружи 14, о. І. Киприян, Немирів 4, Громада Підпечари 50, о. А. Леонтович Тенетиска 10, о. Дан. Котис 3, з акафисту в день імянин Митроп., в Цівці 2, Мар. Котисова 2, Олена Котисівна, Цівки 1, Парохіяни Цівки 33, Збірка церкви в Радружи 14, о. А. Трешневський збірка в церквах: Ялин, Грабівка, Юрівець 50, о. Ст. Білинський, збірка парохіян в Мацошині 145, В. Михальчишин, Любачів 2.

На фонд інвалідів У. С. С. зложили в коронах:

О. М. Карпяк Устрики д. 10, о. А. Трешевський, збірка, церков Ялин, Грабівка, Юрівці 50, Ст. Дуженюк, збірка громади Кричка 120, о. Ст. Білинський, збірка парохіян в Мацошині 145.

Громада Козара через громадян на коляду для жовнірів і У. С. С. в полі зложила в коронах:

Терентий Борис нач. громади 2, о. Теофіль Войтович парох місц. 2, Корнило Саміла писар громади 2, Тит Грибек місц. півець церк. 2, Йосиф Піха, лісничий 3, Мозес Давер (ізраїліт) 1, Дмитро Гринишин 1, Анна Саміла ж. Антона 2, Мария Кельлер 2, Олена Бойчук 1, Маланка Бойчук 1, Текля Семчій ж. Івана 2, Мария Купчинська ж. Семка 2, Анна Адамів ж. Івана 2, Трофим Борис 2, Лупь Борис 1. Олена Борис ж. Гриця 2, Палагна Саміля ж. Василя 3, Анна Лаврів ж. Петра 2. Мария Дутка 2, Ілько Мацук 4, Іван Дячишин 1, Михайло Кобзан 1, Полагна Федик ж. Йосифа 4, Юстина Федик ж. Панька 4, Анеля Ґураль ж. Антона 2, Анна Ґураль ж. Ґната Каська Кутинська 1, Агафія Маман 1, Іван Маман 1, Мария Лаврів ж. Гаврила 2, Настя Нарик ж. Кіндрата 2, Никола Мацук Андрей Данилишин 4, Анна Борис ж. Гаврила 1, Семко Лаврів 1, Дамян Семчій 1, Громада Козара, з каси громадської 10. Разом 80 к.

На народну школу ім. кн. Льва у Львові на Личакові зібрали дальше жертви слідуючі Добродії в коронах:

Савіцький Львів 10, Давидовський Петро Львів 12, Калимович Ілько Львів 1·20, Лисова Мария учит. Львів 2, радн. Кирило Кахникевич Львів 10, Таткевич Львів —·50, Кізликова Львів 4, Коблянська Ольга Львів 2, атам. У. С. С. Сень Ґорук 10·—, Скоробогатий учитель Львів 3, о Алекс. Мійський Вовків 10, Др. Лесь Кульчицький 2, Бойко Іван 1, Горуцька Мария збірка коло волоскої церкви 24·08, Громадяне Селиск 9 кірців бульби і 25 головок капусти. Угрин Василь 1. Старшина Кружка складає Вп. Жертводавцям сердечну подяку і просить слати дальші жертви під адресою: „Народна Школа У. П. Т. ім. кн. Льва Львів ул. Куркова ч. 34.“.

Збірка Вп. Григорієм Зайшлим дир. школи в Громаді Микитинці п. Пістинь в кор.:

а) На коляду У. С. С. 26.
б) На коляду Укр. Жовнірів 20. — Разом 46 кор.

На Українську Захоронку дальші жертви зложили в коронах:

Тов. Урядників і Священників з пушки в тов. Урядників і Сьвященників 22·96, церков Преображенська 31·80, Народна Гостинниця 25, о. Кароль Бардин з Жельдець від себе і від своїх парохіян 15, п. директор Грозик 10, пані Галя Бурачинська 5, Народния Торговля дві пушки цукогків, 5 кіля оріхів, 5 кіля фіґів, село Любінь великий 11 мішків бульби, село Чорнушовичі за почином свого пароха о. Володимира Левицького 20 мішків бульби, 117 кґ. фасолі, 70 кґ. круп.

(Далі буде).

Накладом „Українського Слова“. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.